

V čom je fígel' odvetných opatrení Ruska na cenový strop ropy?

- CZ24 News | 6. ledna 2023

EU/RUSKO: Sankčná vojna transatlantického Západu proti Rusku pokračuje. Okrem iných má dva hlavné aspekty. Západné krajiny na čele s NATO poskytujú gigantickú vojenskú, finančnú, technickú, poradenskú, spravodajskú pomoc Ukrajine. A takisto neustále zvyšujú obrátky v sankčnej vojne. Najnovšie stanovili „cenový strop“ na ruskú ropu v snahe čo najviac poškodiť Moskvu.

Samozrejme, nebolo pochyb, že Moskva odpovie na ďalší útok „západnej civilizácie“. Zakázala predaj ropy tým subjektom, ktoré sa pripoja k cenovému stropu. Napriek tomu, že text nariadenia ruskej vlády vysvetľujúci odvetné opatrenia je dostatočne zrozumiteľný, časť verejnosti, ale aj odborníkov, má pochybnosti - čo presne znamená daný zákaz predaja a či sa bude dodržiavať.

Len čo sa text vyhlášky objavil na internete, okamžite sa začali spory a diskusie: čo presne znamená táto vyhláška? Bude Rusko predávať ropu podľa „cenového stropu“ alebo nie? Alebo ak bude, tak ako? Aké môžu byť možnosti aspoň čiastočne sa vyhnúť sankciám, koho konkrétne sa týka zákaz predaja a či bude možné obísť tento zákaz a podniknúť nejaké „manipulácie“?

Vo vládnom nariadení o odvetných opatreniach Ruska je to uvedené dostatočne jasne a zrozumiteľne: „Je zakázané predávať ruskú ropu a ropné produkty zahraničným právnickým a fyzickým osobám za predpokladu, že zmluvy o týchto dodávkach priamo alebo nepriamo stanovujú použitie mechanizmu na fixáciu hraničnej ceny. Stanovený zákaz sa uplatňuje vo všetkých fázach dodávok konečnému kupujúcemu...“

Vlastne, všetko je jasné, ale... aj trochu nejasné. Niektorí experti sa domnievajú, že formulácia je predsa len akási komplikovaná a dvojzmyselná. Podľa niektorých zostala istá právna medzera, ktorú môžu využiť prefíkaní oponenti. Časť odborníkov, a to aj v samotnom Rusku, navrhovala, aby veci boli uvedené maximálne jasne a presne, aby nevznikali žiadne otázky. Niektorí navrhovali „stalinský prístup“: treba všetko definovať razantne, k veci a bez okolkov.

Žiadali, aby boli uvedené konkrétne „nepriateľské krajiny“, ktorým nepredajú ani liter ruskej ropy. Napríklad nepredávať ropu Spojeným štátom, Veľkej Británii, Poľsku, Nemecku a pod. Určite pre drvivú väčšinu ľudí, ako aj pre odborníkov, politikov a aj médiá by všetko bolo úplne jasné. Lenže... a v tom je celý fígel' - takýto prístup je nielen nevhodný, ale nie je ani realizovateľný. Prečo?

Celá vec je v tom, že ropu kupuje (a, mimochodom, aj predáva) nie tá alebo iná krajina, ale iba nejaká spoločnosť (alebo občas aj osoba, teda jednotlivec). Samozrejme, daná spoločnosť alebo aj osoba sa nachádzajú na území určitého štátu, je, takpovediac, americká, nemecká či portugalská. Ale to neznamená, že ropu kupuje samotné Nemecko, Portugalsko či USA. Čo, napríklad, takýto fortiel? Istá spoločnosť sa môže nachádzať vo Francúzsku, ale zaregistrovaná je napríklad v Nemecku alebo na Cypre. A jej majiteľ je navyše Američan alebo Švéd či Juhoafričan. Ako s týmto pracovať? A čo má nasledovať, keď sa takáto „pestrofarebná“ spoločnosť obráti na Rusko so žiadosťou o predaj ropy? Koho a čoho sa týka ruský zákaz predaja ropy?

A čo majú robiť Rusi so svojím zákazom? Napríklad je zakázané predávať ropu do Francúzska, ale do Chorvátska či Pobrežia Slonoviny to nie je zakázané. Čo s tým? A ak je ropu zakázané predávať,

napríklad, Francúzsku, ale Maroku nie, ropu nakúpi Maročan, ktorý má spoločnosť vo Francúzsku, a teda svoj nákup dopraví tam, kde potrebuje. A vzniká obrovský guláš: komu je možné predávať a komu nie? Ako sa z toho vysomáriť?

Majú v Kremli riešiť ďalšiu dilemu? Čo majú robiť? Doplniť, zmeniť, novelizovať vyhlášku a neustále ju prispôsobovať každému konkrétnemu prípadu? Tomu predám, ale tomu nepredám. Chaos a zmätok... Skrátka, je to nezmysel, pretože ak sa vydáte cestou zákazu dodávok do konkrétnych krajín, musíte zakázať predaj do celého sveta, pretože nariadenia a rozkazy sa často a dosť ľahko obchádzajú.

A čo urobila Moskva? Zvolila si inú cestu. Tá cesta nie je príliš propagandisticky „hlasná“ a nebije do očí, ale je účinná. Milovníkov razantných opatrení, hádok a sankčných vojen by určite viac potešilo heslo „Nepredáme Spojeným štátom“ alebo „Ani kvapku Francúzsku!“ Ocenili by to domáci superpatrioti aj zahraniční nepriatelia či rusofóbovia. Ale ako je známe, nie vždy čelný útok prináša úspech. Často je efektívnejší úder z krídla.

Tak čo znamená tento „moskovský fortiel“? Teraz každý, kto len spomenie cenový strop, bude tým stropom aj „pritlačený“ a bude jednoducho odmietnutý, ropu nedostane. Po lopate. Nikto žiadnu ropu nekúpi podľa akéhokoľvek „stropu“. Ropa sa bude, teda už sa aj predáva buď podľa trhových podmienok, alebo... v žiadnom prípade. A nech bude kupujúci hoci z USA, Nemecka, Bulharska, Austrálie či z Česka, na tom vôbec nezáleží. Hlavná podmienka: žiadne „stropy“, čistý obchod. Takpovediac, nič osobné, iba biznis...

Okrem toho sú zakryté všetky možné chodníčky, medzery či „diery“. Dodávky sú zakázané, aj keď cenový strop nie je uvedený priamo, ale aspoň nepriamo. Takisto zákaz platí vo všetkých fázach dodávky až do prijatia ropy konečným kupujúcim. Nepochybne, aj za takýchto podmienok hlavne transatlantickí „partneri“ budú hľadať nejakú medzeru v prístupe k ruskej rope, možnosť nakupovať ju, obchádzajúc ruské obmedzenia, ale budú s tým mať veľké problémy.

Čo im zostane? Buď budú musieť hľadať ropu inde, z čoho budú mať veľké finančné straty, alebo zrušia vlastnoručne vybudovaný „strop“, čo bude obrovskou blamážou a stratou reputácie. V blízkej budúcnosti transatlantisti sa budú snažiť nájsť prvú možnosť, ale ako dlho vydržia? A malá „faktická poznámka“. Transatlantisti už veľakrát stúpili na hrable a vo vyprovokovanej Západoch sankčnej vojne proti Rusku oveľa viac ako Rusov poškodili vlastné podniky a obyvateľstvo svojich krajín. Dokedy ich bude baviť zasa a zasa si rozbíjať čelo pre vlastnú hlúposť a tvrdohlavosť?

AUTOR: Eugen Paľcev

[ZDROJ](#)